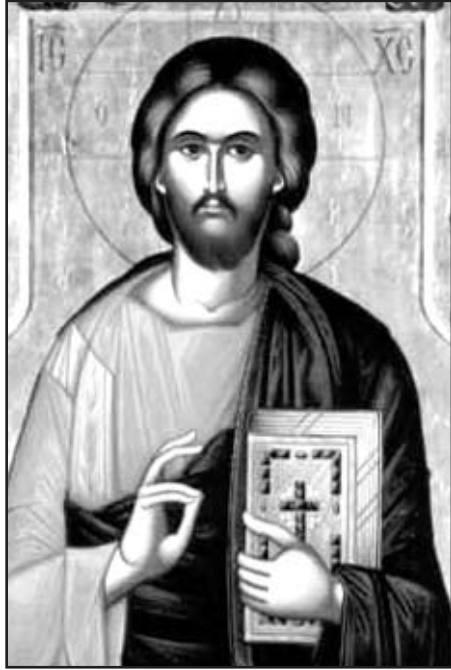

CE ESTE ADEVĂRUL?

UN CUVÂNT CAPITAL AL SFÂNTULUI JUSTIN POPOVICI

și viața în adevărul întreg.

Hristos este întreg în Biserică: întreg, cu întreaga Sa ființă cuvântătoare și Dumnezeu-omenească; întreg, cu întregul Său adevăr, cu întreaga Sa viață, cu întreaga Sa dreptate, cu întreaga Sa dragoste, cu întreaga Sa veșnicie; într-un cuvânt: cu întreaga plinire a Dumnezeirii Sale și cu întreaga plinire a omenității Sale. Numai de la El, Dumnezeu-Omul, pe pământ noi, oamenii, dar și îngerii în cer, știm că El este Adevărul. A-tot-adevărată este buna-vestire: Adevărul prin Iisus Hristos a venit (Ioan 1:17). înseamnă că adevărul este Dumnezeu-Omul, Domnul Iisus Hristos; adevărul este cel de-al doilea Ipostas al Sfintei Treimi; adevărul este Persoana Dumnezeu-Omului Hristos.

În lumea noastră pămîntească adevărul nu este nimic mai puțin decît întreaga Persoană a Dumnezeu-Omului Hristos. El nu este nici concept, nici cugetare, nici schemă logică, nici putere logică, nici om, nici înger, nici omenirea, nici ceva omenească, nici ceva făcut, nici toate lumile văzute și nevăzute, ci ceva neasemuit și nemăsurat mai mare decît toate acestea: Adevărul, veșnicul și a-tot-desăvîrșitul Adevăr în lumea noastră pămîntească – iar prin el și în toate lumile văzute și nevăzute – este a doua Față a Preasfintei Treimi, însăși Persoana istorică a Dumnezeu-Omului, a Domnului Iisus Hristos. Pentru aceasta Domnul Hristos vestește despre Sine neamului omenesc următoarea bună-vestire a Preasfintei Treimi: Eu sînt Adevărul (Ioan 14:6; vezi și Efeseni 4:24). și, întrucît El este Adevărul, atunci adevărul este și trupul Său, Biserica, al cărei cap este El. De aici și buna-vestire minunată și îmbucurătoare a purtătorului de Hristos Apostol: Biserica Dumnezeului celui viu este stîlpul și întărirea adevărului (I Timotei 3:15). Iată de ce nu pot să nimicesc Biserica și adevărul ei vrăjmașii ei, chiar dacă aceștia sînt de pe pământ sau din iad. Prin Dumnezeu-Omul Hristos ea este cu totul desăvîrșită și a-tot-puternică, a-tot-biruitoare în chip Dumnezeiesc și fără de moarte.

Avînd asemenea însușiri, ea slobozește orice ființă omenească de păcat, de moarte și de diavol, de această minciună întreită-una, și asigură și dă nemurirea și viața veșnică fiecărui creștin în chip oșebit și tuturor creștinilor laolaltă. și face asta sfîntînd, în-creștinînd și în-dumnezeu-omenind ființa omenească, cu ajutorul Sfințelor Taine și al sfințelor fapte bune. De aici și a-tot- purtătoarea de mîntuire bună vestire din gura cea Dumnezeiescă a Mîntuitorului: Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pe voi (Ioan 8:32) și de păcat, și de moarte, și de diavol, și vă va face adevărați și vă va dărui toate fericirile cerului. Pe bună dreptate s-a zis prin gura unui

Părinte al Bisericii: "Adevărul este cuprinsul Bisericii, și tot ce se săvîrșește în ea este adevărat și purtător de mîntuire".

Pentru toate aceste pricini, întruparea Dumnezeu Cuvîntului, Dumnezeu- Omul, este adevărul tuturor adevărilor Noului Legămînt; prin Dumnezeu- Omul stă sau cade întreaga Biserică și toată iconomia Dumnezeu-omenească a mîntuirii. Acesta este sufletul tuturor lucrărilor, nevoîntelor, faptelor bune, întîmplărilor Noului Legămînt și bisericești; este binevestirea binevestirilor; mai exact: a-tot-binevestirea. Mai mult decît alît: faptul acesta este măsura oricărei măsuri. Cu el, ca și cu cea mai sigură măsură, se măsoară toate în Biserică și în creștinism. Culmea adevărului este aceasta: cel ce nu recunoaște întruparea lui Dumnezeu, a Dumnezeu-Omului Iisus Hristos, nu este mădular al Bisericii. Mai mult: este un antihrist.

Această măsură fără greș o binevestește sfîntul și purtătorul de Hristos văzător de Dumnezeu și cunoscător al tainelor, Ioan Cuvîntătorul de Dumnezeu:

Iubiților, să nu credeți la tot duhul, ci cereți duhurile de sînt de la Dumnezeu, că mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. Întru aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: tot duhul care mărturisește pe Iisus Hristos că a venit în trup este de la Dumnezeu; și tot duhul care nu mărturisește pe Iisus Hristos că a venit în trup nu este de la Dumnezeu. și acela este al lui Antihrist, despre care ați auzit că va veni și care acum este deja în lume. (I Ioan 4:1-3; 2:22).

În fapt, toate duhurile care locuiesc lumea noastră pămîntească sau care trec prin ea se împart în două soiuri: în cele de la Dumnezeu și în cele de la diavol. De la Dumnezeu sînt acelea care recunosc și mărturisesc că Iisus este Cuvîntul lui Dumnezeu întrupat, Mîntuitor și Domn, iar de la diavol, cele care nu recunosc aceasta. Toată filosofia diavolului stă în aceasta: a nu-L recunoaște pe Dumnezeu în lume; a nu recunoaște prezența Lui în lume; a nu recunoaște întruparea, înomenirea Lui în lume; a afirma și propovădui că nu este Dumnezeu nici în Dumnezeu-Omul; că este o prostie să credem că Dumnezeu S-a întrupat în om și poate trăi în om; că omul este pe-de-a-ntregul fără Dumnezeu, o ființă în care nu se află Dumnezeu, nici ceva al lui Dumnezeu, nici ceva Dumnezeiesc, nemuritor, veșnic; că omul este pe de-a-ntregul trecător, pe de-a-ntregul muritor; că el ține întru totul de lumea animală și nu se deosebește aproape cu nimic de animale, drept care este cu totul firesc să trăiască asemeni animalelor, care sînt singurii moși și strămoși legiuitori ai lui, precum și frați ai lui după fire.

Aceasta este în fapt filosofia lui Antihrist, care vrea cu orice preț să înlocuiască pe Hristos și să-I ia locul în lume și în om. Sînt nenumărați înainte-mergătorii lui Antihrist, mărturisitorii și credincioșii lui în lumea omenească de- a lungul veacurilor: "tot duhul"; iar duhul poate fi persoană, sau învățătură, sau idee, sau gînd, sau om, sau înger, sau diavol. și toată învățătura, toată persoana, toată ideea, tot gîndul, tot omul care nu recunoaște că Iisus este Dumnezeu și Mîntuitor, Dumnezeu întrupat și Dumnezeu-Om, își are originea ei de la Antihrist, este a lui Antihrist. Iar astfel de persoane, și învățături, și idei au existat chiar de la începutul arătării Domnului Hristos în lume. Pentru aceasta și zice sfîntul cunoscător al tainelor despre Antihrist: și acum este. Orice om, orice idee din lume care tăgăduiește pe Dumnezeu-Omul Hristos și Biserica Lui este de la Antihrist. Plăsmuitorul oricărei ideologii anticreștine, în chip nemijlocit sau mijlocit, este

Antihrist. În fapt, toate ideologiile se pot reduce la două feluri: acelea care sînt pentru Hristos și acelea care sînt pentru Antihrist. În cele din urmă, omul se găsește în lumea aceasta pentru ca să dezlege o singură problemă: dacă este cu Hristos sau împotriva lui Hristos. și orice om, fie că vrea, fie că nu, numai asta face: dezleagă problema aceasta, această a-tot-problemă. și fiecare dintre noi este sau iubitor de Hristos, sau luptător împotriva lui Hristos, a treia cale nu există. Da, omul este închinător al lui Hristos sau este închinător al diavolului, a treia cale nu există.

Evangelhia Dumnezeu-Omului ne rînduiește ca lucrare și scop de căpetenie al vieții noastre să cugetăm ceea ce este și în Hristos Iisus (vezi Filip. 2:5), cele de sus (Coloseni 3:2), ceea ce este sus, în Dumnezeu-Omul cel înviat și înălțat la ceruri. și ce este aceasta? Tot ce este El ca adevăr veșnic și tot ce cuprinde în Sine ca Dumnezeu Cuvîntul: toate însușirile, vrednicile și desăvîrșirile Dumnezeiești; dar întocmai deopotrivă și tot ce El, Dumnezeu- Omul Iisus Hristos, are și cuprinde în Sine întrupat ca om: toate însușirile, gîndurile, simțămintele, nevoîntele, trăirile, faptele Lui Dumnezeiești; întreaga Lui viață de la naștere pînă la înălțare, și de la înălțare pînă la înfricoșata Judecată, și de la înfricoșata Judecată de-a lungul întregii veșnicii Dumnezeiești. A cugeta la toate acestea, aceasta este cea dintîi datorie a noastră de creștini, datorie de zi și noapte... Altminteri – fie că omul cugetă la adevăr, la rătăcire, la viață, la moarte, la bine, la rău, la dreptate, la nedreptate, la rai, la iad, la Dumnezeu, la diavol - dacă nu cugetă la toate acestea în Hristos Iisus, adică dacă cugetarea lui în privința tuturor acestora nu va crește întru cugetare a lui Hristos, atunci ea se preface negreșit într-o mucenicie fără rost și sinucigașă. Iar cu privire la societate, la persoană, la familie, la nație, la omenire, dacă nu cugetă în Hristos și prin Hristos, nu le va găsi niciodată adevăratul rost, nici nu va dezlega așa cum trebuie vreuna dintre problemele lor. A cugeta la toate în Hristos și prin Hristos - iată porunca de căpetenie pentru fiecare creștin, iată imperativul nostru creștin categoric, iată gnoseologia noastră creștină. Prin Hristos însă, poate cugeta numai cel ce are mințea lui Hristos. Sfîntul Apostol mărturisește, vorbind despre creștini: Noi mințea lui Hristos avem (I Corinteni 2:16). Cum am dobîndit-o? Trăind în trupul Lui Dumnezeu-omenească, în Biserică, al cărei cap este El.

Trăirea în Biserică, cu ajutorul Sfințelor Taine și sfințelor fapte bune, unește întreaga noastră ființă cu ființa Bisericii, unește și mințea noastră cu mințea Dumnezeu-omenească a Bisericii și ne face în stare să cugetăm după Hristos și să gîndim ceea ce este și în Hristos Iisus. Iar cugetînd cu mințea lui Hristos, cu mințea sobornicească a Bisericii, creștinii pot să cugete una, să simtă una, să aibă o dragoste și să fie de un suflet și de o inimă și de un suflet și de un cuget (Filipeni 2:2; 3:16; 4:2; Romani 15:5; I Corinteni 1:10).

Dumnezeul și Domnul Hristos S-a pogorît dintru înălțimile Dumnezeiești cele mai presus de ceruri, făcîndu-Se pe deasupra și om, pentru ca oamenii să poată cugeta ceea ce este și în Hristos Iisus și să trăiască în chip vrednic de Dumnezeu (Coloseni 2:6). Dumnezeu S-a făcut om ca să-l facă pe om Dumnezeu, așa cum le place foarte mult Sfinților Părinți să spună. Altfel spus: Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l în-dumnezei pe om. Iată, în aceasta este tot adevărul Bisericii, adevărul Dumnezeu-omenească, adevărul ceresc-pămîntesc, nemuritor și veșnic".